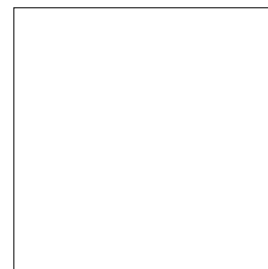

فاصله زمانی میان دریافت حق بیمه و پرداخت خسارت، منابع مالی مختلفی را در اختیار شرکت های بیمه قرار می دهد که بیمه گر می بایست با بهره برداری شایسته از آنها، از کاهش ارزش سرمایه جلوگیری نموده و پشتوانه لازم را برای عمل به تعهدات آینده خود فراهم سازد. به بیان دیگر شرکت های بیمه از طریق جمع آوری سرمایه های خرد و پراکنده در سطح جامعه، به منظور ایفاء تعهدات آتی؛ ذخایری را در حساب های خود نگهداری می کنند که این ذخایر؛ امکان سرمایه گذاری را برای شرکت های بیمه فراهم می سازند. بدین ترتیب صنعت بیمه از توان بالقوه ای برای مشارکت در سرمایه گذاری های کلان برخوردار می شود.

شرکت های بیمه در اقتصاد کشورهای توسعه یافته - به عنوان یکی از ارکان سرمایه گذاری های کلان - نقش تعیین کننده ای را به خود اختصاص داده اند و عدم حضور آنها در بازار سرمایه، روند تحولات سرمایه گذاری و رشد را کند می سازد. از سوی دیگر در بحران های اقتصادی و تورم شدید کشورهای در حال توسعه، پس انداز بیمه یکی از جدی ترین پس اندازهای ملی می باشد. لذا نقش این پس اندازها در کشورهایی که منابع سرمایه آنها محدود می باشد، اهمیت به سزایی دارد.

در دنیای امروز سرمایه گذاری به عنوان یکی از عوامل اصلی رشد و توسعه اقتصادی شناخته می شود و در این میان مؤسسات بیمه نیز به عنوان یکی از منابع مهم تأمین مالی و سرمایه گذاری مطرح می باشند. امتیاز منابع سرمایه گذاری شرکت های بیمه نسبت به سایر منابع مالی بلند مدت بودن آن است که این مسأله موجب افزایش توان سرمایه گذاری خواهد شد.

بر این اساس امر سرمایه گذاری برای شرکت های بیمه به عنوان یک وظیفه تلقی می شود و شرکت های بیمه به عنوان مؤسسات قدرتمند مالی، می بایست توان و قابلیت خود را در ارائه تأمین های مورد تعهد و تشکیل سرمایه

سرمقاله

افق های آینده سرمایه گذاری شرکت های بیمه

ظاهر ساخته و بازتاب قابلیت و قدرت اقتصادی خود را در تحقق اهداف کلان رشد و توسعه کشور به اثبات رسانند. آثار مثبت سرمایه‌گذاری شرکت‌های بیمه در وهله اول به ایفاء شایسته تعهدات، نرخ پایین تر حق بیمه و افزایش کیفیت خدمات آنها منجر شده و در سطح کلان اقتصادی نیز افزایش رفاه، بروز آثار ضدتورمی و رشد اقتصادی را در پی خواهد داشت.

پس از این مقدمه در بیان جایگاه سرمایه‌گذاری شرکت‌های بیمه در رشد و توسعه اقتصادی، باید اظهار نمود این بخش از فعالیت صنعت بیمه کشور ما در ابتدای راه می‌باشد و به همین علت پرداختن به آن ضرورت دارد.

بسیاری از سرمایه‌گذاری نیز همچون سایر فعالیت‌های

اقتصادی نیازمند استفاده از حوزه‌های مختلف علمی و مطالعات خاص خود است. شناسایی دقیق و طبقه‌بندی بازار سرمایه، تعیین اولویت‌ها در سرمایه‌گذاری، سوددهی، قابلیت تبدیل به پول نقد، اطمینان از اصل سرمایه، ریسک پذیری و ریسک‌گریزی و تطابق برنامه‌های سرمایه‌گذاری با شرایط جامعه از جمله عواملی هستند که در جریان سرمایه‌گذاری می‌بایست مورد توجه قرار گیرند. اما قبل از ورود به عرصه اجرایی سرمایه‌گذاری، بررسی زمینه‌ها و بسترهای کلان سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه ضروری است. هرگونه فعالیت اقتصادی نیازمند شرایط بسامان و متناسب است. ثبات و امنیت اقتصادی، عزم سیاسی، سازگاری هنجارهای اجتماعی - فرهنگی و هماهنگی مقررات و ضوابط، عوامل موثر بر شکل‌گیری

زمینه‌های مناسب برای هر نوع سرمایه‌گذاری می‌باشند. به نظر می‌رسد با توجه به اهمیت سرمایه‌گذاری شرکت‌های بیمه، در برنامه‌ریزی‌های کلان توسعه اقتصادی - اجتماعی به ویژه در بخش توسعه صنعت بیمه، می‌بایست موضوع فراهم ساختن زمینه‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری شرکت‌های بیمه در اولویت قرار گیرد.

در حال حاضر علاوه بر مشکلات زمینه‌ای سرمایه‌گذاری، این حوزه از فعالیت شرکت‌های بیمه با مسایل زیر روبروست:

- ۱ - محدودیت‌های مقرراتی.
- ۲ - فقدان برنامه مشخص در امر سرمایه‌گذاری.
- ۳ - محدودیت فرصت‌های سرمایه‌گذاری.
- ۴ - مشکلات محدودیت‌های خاص بازار سرمایه.
- ۵ - بحران‌ها و چالش‌های

اقتصادی.

۶ - کمبود تخصص‌های مربوطه.

به دنبال اجازه تأسیس شرکت‌های بیمه غیردولتی و جلب مشارکت عمومی، صنعت بیمه کشور فصل نوینی از حیات خود را تجربه می‌کند؛ به این ترتیب ساختارهای صنعت بیمه دچار تحول اساسی خواهد شد. به نظر می‌رسد افزایش توان بیمه‌گری و توسعه بازار رقابتی، آینده موفقیت‌آمیزی را پیش روی صنعت بیمه قرار داده است. امید است همزمان با این تغییرات، مسأله سرمایه‌گذاری شرکت‌های بیمه - که به حق یکی از فعالیت‌های اساسی صنعت بیمه است - نیز بیش از پیش مورد توجه برنامه‌ریزان و سیاستگذاران اقتصاد کشور قرار گیرد.